

samt om Lønninger m. m. til de i Ministeriet ansatte Embeds- og Bestillingsmænd". (Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2201 ff.)

Føenger: Jeg vil ikke nægte, at jeg har adskillige Betænkeligheder ved det her foreliggende Lovforslag. Det er en temmelig kostbar Ordning, som her er os foreslaaet, thi naar man seer hen til en anden Lov, som samtidigt er os forelagt, nemlig den om Ordningen af Hærens Forpleiningscorps, viser det sig, at en meget bethdelig Deel af de Forretninger, der hidtil have paahvilet Krigsministeriet, ifølge dette Lovforslag skal gaae over til Chefen for Hærens Intendantur, hvilken Institution efter Forslaget skulde organiseres som en Institution staaende udenfor Krigsministeriet. Det vil derhos ligeledes erindres, at hele Revisionspersonalet er udfiklet fra Krigsministeriet, og desuagtet er der her foreslaaet en Organisation, til hvilken Udgifterne ere beregnede til 40,000 Rb. aarligt. Naar man seer hen til, hvad Krigsministeriet for Dieblisset koster, og derfra drager Udgifterne til Revisionen, som jo allerede er bestemt til at skulle gaae over til Finansministeriet, finder man, at Udgifterne til Krigsministeriet for Dieblisset kun andrage omtrent 33,000 Rb., men betænker man dernæst, at en saa bethdelig Deel af Forretningerne som den, der er Tale om ved Lovforslaget om Forpleiningscorpsen, fra Krigsministeriet skal gaae over til Armeens Intendantur, vil det erkjendes, at en Ordning, hvorved Udgifterne for det samlede Krigsministerium ville gaae op til 40,000 Rb., er meget bekostelig. Det er vel i Motiverne blevet oplyst, at der for Dieblisset i Krigsministeriet er optaget flere Arbeidere end dem, som lønnes af Krigsministeriets Conto — der er saaledes f. Ex. flere Officerer, som midlertidigt ere tagne til Tjeneste i Ministeriet —, men det maa dog ogsaa erindres, at disse sidste Aar have været ganske ualmindeligt travle for Krigsministeriet. Jeg erkjender fuldkomment de Grunde, der kunne have bevæget den høitærede Krigsminister til at foreslaae et saa bethdeligt Personale som det, han har foreslaaet, idet han nemlig i saa Henseende utvivlsomt har handlet under Indtrykket af de virkelig bethdelige Arbeider, som

netop i den Tid, han har været Krigsminister, have været at udføre i hans Ministerium. Jeg troer, at Thinget vil være enigt med mig, naar jeg udtaler, at den Iver og Flib, hvormed der i den Tid har været arbeidet i Krigsministeriet, i høi Grad maa paaffjønnes; men naar man seer hen til Arbejderne i Ministeriet i rolige Tider, i Tider, da der ikke er saa stor Bevægelse i alle Forhold, som der har været hos os siden Krigen, vil man let faae det Indtryk, at et saa talrigt Personale som det her foreslaaede under ordinaire Forhold maa ansees for næppe at være nødvendig. Jeg skal her ikke berøre det Spørgsmaal, om det er en rigtig Tanke at udsøndre Armeens Intendantur fra Krigsministeriet. Det vil erindres, at det i Hærløven, som blev vedtagen ifjor, udtrykkeligt er bestemt, at Chefen for Armeens Intendantur skal være Departementschef i Krigsministeriet og altsaa udgjøre en integrerende Deel af Ministeriets Personale, men vi komme vistnok rettest til at omtale dette Spørgsmaal ved den Sag, som staaer paa Dagsordenen næstefter, og jeg skal derfor nu lade det ligge. — Jeg troer altsaa foreløbig at maatte fastholde den Paaastand, at det Forslag, her ligger for, er meget kostbart, men jeg har dog en anden Betænkelighed imod det, som er endnu større end den, jeg nu har tilladt mig at nævne, og det er nemlig den, at dersom vi vedtage dette Lovudkast usorandret, afgjøre vi dermed endelig en Sag i en ganske anden Retning end den, hvori vi tidligere have været fandede at afgjøre den. Det vil erindres, at der i den Ordning, som ifjor var os forelagt i Hærløven med Hensyn til Forpleiningscorpsen — foruden at det, som jeg nævnte, var bestemt, at Chefen for Hærens Intendantur tillige skulde være Departementschef i Krigsministeriet — var opført adskilligt Personale, som under almindelige Forhold skulde arbejde i Krigsministeriet og udgjøre Dele af dettes Personale; der var saaledes opført nogle Overintendantur og Intendantur. Dette skjed Thinget imidlertid ud, og det Udvalg, som foreslog det, angav Grunden herfor aldeles tydeligt. Det var nemlig den, at man ikke kunde ønske at vedtage Noget om Krigsministeriets Organisation, fordi det nemlig dengang stod for os som et hyerst vigtigt Formaal at gjøre,